

хизисъ на Г-на Данова, като достатъчно ръководство за Христіанско то вѣроученіе. Отъ 1862 до 1867 год. Протестантскы тѣ Миссіонери не сж прѣставали отъ да издавать дребны брошюры противъ догматы тѣ и постановленія та на нашъ тж Православнж Черковж; а въ 1867 годинж тѣ избълвахж всицкый тѣ си ядъ, въ двѣ по-голѣмы брошюры, противъ всицко, що е православно, като си съблекохж най послѣ овчж тж кожж; а отъ тогава пакъ не прѣставать отъ да повтарять въ разговоры сжщо то, кое то срѣщаме въ първы тѣ имъ брошюры. *Най послѣ ни дадохж и ножж*; за да ся исколимъ единъ другъ; защото така былъ рѣкълъ Христосъ!!!

Послѣ толкова отровны брошюры противъ всицко онова, кое то е мило и драго за Българина, и кое то е хранило благочестиво то му сърдце хылядж годины; Послѣ страшны тѣ зрикленія прѣдъ двѣ години въ Желѣзникъ, за кои то съ ужасъ и закостенѣе слушаме разказованія та на пѣтници, кои то сж ся случили, или минували въ онова врѣмя прѣзъ Желѣзникъ; Послѣ многократно то натуряне на Миссіонеры тѣ въ Панагюрище, Разлогъ и другы мѣста, въ кои то подигнхжж бащи и майкы върху сынове, братія върху братія, жены върху мжжю и проч. и проч. А това, кое то е истинно и ся е случило въ нѣколко фамиліи въ извѣстны общины; то е по-вече истинно за единъ Народъ.— Тжж аксіомж никакъвъ апостолъ отъ Новый тѣ свѣтъ не ще можѣ да опровѣргне. Послѣ отъ какъ Протестантскы тѣ Миссіонери вдхнхжжж въ Българскж тж Младежъ нѣкакъвъ Индифферентизъмъ (равнодушіе) кѣмъ всицко свято и проч. и проч. Ный пытаме доброжелатели тѣ на Народъ тѣ—Българскж тж интеллигенціж: *Защо, защо мълчи?* И щемъ ли ный да бждемъ жртва на Протестанскж тж Пропагандж послѣ такъвъ упорнж борбж противъ фанаріотизъмъ тѣ и Езуитизъмъ тѣ? И за какъвъ Народнж Православнж Черковж ся